

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

PIK XIII. Ч. 35 (648). СЕРЕДА, 1 ВЕРЕСНЯ 1937.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, SEPTEMBER 1st, 1937. No. 35 (648). VOL. XIII

ЯЗВА ГУСІЛЬНИЦЬ В АЛБЕРТІ

Мільйони гусільниць насуваються на Алберту, винищуючи всі рослини на своєму шляху. Навіть рослини російської будяка, на які фермери покладали надію зібрати дещо паші для худоби, наступаюча армія гусільниць зовсім винищила. На деревах вони не лишають ні одного зеленого листочка. Городини, які фермери врятували від посухи, вони також винищують. Навіть буряки в землі вони вилі. Минулої п'ятидні ця наступаюча армія гусільниць охопила територію на південний схід від Ріогаставі і поволі посувається на захід. Однею, що може знищити їх, це отруа.

КОМПАРТІЯ ВИСЛАЛА ДВА АМБУЛАНСИ ДО ІСПАНІЇ

Минулого тижня Комуністична Партія Канади, після успішної кампанії, яку вона провела, купила і вислала до Іспанії для канадського батальйону Мекензі-Паліно два великі добре споряджені амбуланси. Разом з амбулансами до Іспанії виїхала група обслуги, яка складається з 4-ох канадців. Цими канадцами є: Е. Б. Ровз, відомий робітником південного Онтаріо і албертійським фермером; В. Гімелфарб, з Торонто; Т. Симс, металевий майстер з Бритиш Колумбії і Ж. Менард, французько-канадський автомобільний механік з Монтреалу.

КОМУНІСТИ ЗАКЛИКАЮТЬ ДО ВИБОРІВ В АЛБЕРТІ

Промовляючи через радіо минулого тижня в Едмонтоні, Дж. Лейкман, голова провінційного комітету Комуністичної партії в Алберті, закликав уряд Ейбергарта негайно розв'язати парламент і розписати загальні вибори, висуваючи в них програму за негайні домагання робітників, фермерів та людей з проміжного класу в провінції.

Тим Бак, генеральний секретар Комуністичної Партії Канади, заявив, що розписання негайних загальних виборів в Алберті буде найкращим способом для згуртування і консолідування всіх прогресивних сил народу проти недемократичних дій феодального уряду.

ПОЛІЦІЯ ДАЛІ ВБИВАЄ ЛЮДЕЙ НА ЗАХ. УКРАЇНІ

За останніх кілька днів поліція вбила 49 селян в Польщі і на Західній Україні, в наслідок того, що селянство вийшло на боротьбу за свої права. Минулої середи селяни звели завзятю боротьбу з поліцією, коли вона намагалася допомогти страйколомам і спекулянтам довести огородину до Бучача. Поліція почала стріляти і вбила двох селян, а 22 ранила.

БОРІТЬБА В ІНДІ ПРОТИ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Боротьба в Індії проти англійського уряду не припиняється. В недавніх боях в Індії було вбито 15 англійських офіцерів і 17 британських громадян. 15 офіцерів і 55 цивільних британців були ранені. З індіанців є 129 вбитих і 359 ранених. Між британськими офіцерами є один канадський, Френсіс Г. Мейнард з Оттави, командир бригади в Бенгалі.

БОЙ В ІСПАНІЇ

Минулого тижня лоялістські війська почали наступ на позиції фашистів біля Сарагоси — твердині фашистів в північно-східній Іспанії. Урядові звідомлення з минулого понеділка говорять, що лоялістські війська захопили вже кілька важливих позицій.

Звідомлення Юнайтед Прес з головної квартири заколотників з минулої середи говорять, що оборонча армія Басків була примушена відступити з міста Сантандеру. Проти народної армії наступали, крім іспанської заколотницької армії, ще понад 50,000 італійських солдатів, яких Муссоліні прислав сюди для здушення волі і мордування іспанського народу. Через брак аеропланів, баски не могли стримати фашистської навали.

ГОСПІТАЛЬ ПОДАВ ДО СУДУ МУНІЦИПАЛ БРОКЕНГЕД

Католицькі сестрини, які управляють Миссерекордіа госпіталем у Вінніпегу подали до суду "кінгс бенч" муніципал Брокенгед за незаплатення належностей за людей, яких лікувано в госпіталі з того муніципалу. Сестрини домагаються \$3,026.61 за лікування 126 осіб від 1934 до 1937 р.

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ПОШУКУВАННЯ ЗА РАДЯНСЬКИМИ ЛІТУНАМИ

Пошукування за славним радянським літуним Зигмундом Леваневським, який загинув з п'ятьма своїми товаришами 13 серпня в холодних пустинях Арктики, коли він був в дорозі до Америки в пошуку через північний полюс, продовжуються. Губернатор Вілкінс, визначив австралійського дослідника Арктики, разом з відомим канадським пілотом Гербертом Голік-Кенніном, вилетіли минулої суботи вранці в третій полет вглиб Арктики і пошукуванні за загубленими радянськими літунями. Літак, який вони вважали, був куплений до них радянським урядом.

З МОСКВИ НАСІЛИ ЗВІДОМЛЕННЯ, ЩО ТРИ 4-МОТОРОВІ АЕРОПЛАНИ З ДОСВІДЧЕНИМИ ЛЬОТЧИКАМИ АРМІЇ ВІЛІТЕЛИ ЗІДГАМ, ЩОБ ПІШУКАТИ РОЗШУКУВАННЯ.

Радянський уряд заявив, що розшукування за героїчними літунями буде продовжатися навіть, коли на Арктиці настає довга арктична ніч. (За кілька днів на Арктиці буде настає довга ніч, яка триває через кілька місяців).

Джимі Меттерн, визначив американський літун, який був одним з перших, що почав розшукування за Леваневським, заявив, що він не може бути поряткований, але тільки одна особа померла.

Уряд Ейбергарта Буде Негайно Вводити В Життя Ухвалені Закони

ЕЙБЕРГАРТ КИЖЕ, ЩО ДОМІНАЛЬНИЙ УРЯД НЕ МАЄ ПРАВА УНЕВАЖНЮВАТИ ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ ЗАКОНИ.

Едмонтон, 31 серпня. — В домінальному урядом. Промовляючи минулої суботи на соціал-кредитному зібранні в Келгарі, прем'єр Ейбергарт дав до розуміння, що в скорому часі домінальний уряд буде мати ще більше законів для уневажнення в Алберті. Ейбергарт заявив, що його уряд буде негайно вводити в життя недавно ухвалені закони, які домінальний уряд уневажнив. В листі Ейбергарт заявляє, що домінальний уряд не мав права уневажнювати провінційні закони. "Ці закони є правосильні і вони залишаться такими, поки вони не будуть уневажені судом", — говорить в листі. Це значить, що Ейбергарт не буде звертати уваги на заборону цих законів урядом Ейбергарта.

В АЛБЕРТІ УХВАЛЕНО МОРАТОРІЮ НА ДОВГІ

Минулої середи губернатор Алберти Дж. С. Бовен, підписав "ордер-ін-квансіа" про мораторію на всі довги, що люди винні корпораціям. Закон буде правосильний до 1 березня 1938 року і він суспендує плачення ратів на довги, що були зроблені перед 1 липнем, 1936 року.

Мораторія може бути продовжена після закінчення речення, коли цього буде потрібно.

Це вже другий раз в Алберті ухвалено закон про мораторію. Перший раз мораторію було ухвалено на три місяці, речення якої вже скінчився.

СОЦІАЛ-КРЕДИТОВЦІ ВИСЛАЛИ ПРОТЕСТ ДО ПРЕМ'ЄРА

Манітобська група соціал-кредитовців вислала протест до прем'єра Канади Мекензі Кінга проти уневажнення албертійських законів про контроль банків і ліцензування банків. В протесті обвинувачується також канадські газети, які встановили себе суддями над албертійським парламентом.

ВИЩА ПЕРЕСІЧНА ЦІНА НА ПШЕНИЦЮ МИНУЛОГО РОКУ

Домінальне статистичне бюро повідомляє, що минулого збіжжя року, який закінчився з кінем ліній, пересічна ціна на пшеницю складала 13 за бушель. За останніх два роки пересічна ціна на пшеницю була 82 центи за бушель, а в 1934 році ціна була лише 71 цент за бушель.

Хоч ціна на пшеницю в останньому році була дещо вища, проте фермери знаходяться у великих злиднях. На цьому скористали лише збіжжіві спекулянти.

РЕКОРДНИЙ ЗБІР В РАД. СОЮЗІ

Газета "Известия", офіційний орган Радянського Союзу, проголосила в суботу, 21 серпня, що збір збіжжя цього року в Радянському Союзі буде вносити 130,420,000 метричних тонн, тобто 4 більйони, 749 мільйонів бушлів. Це найбільший врожай і видатність збіжжя в історії Рад. Союзу.

Звідомлення говорять, що видатність збіжжя на кожній акер далеко перевищить усі попередні рекорди. Радянські селяни використали добру погоду і приспішили збір збіжжя, чим набагато збільшили його видатність.

ХВОРОБА СЕРЕД КОНЕЙ ПОШИРЮЄТЬСЯ

Так звана спляча хвороба серед коней, яка вже виникла сотки коней в Манітобі і Саскчевані за останніх кілька тижнів, поширюється далі і то в ширших розмірах.

З минулого тижня вона поширюється і в Вінніпег. Кілька коней в місті вже загинуло, а велике число хворує. Всякі заходи департаменту рільництва в Манітобі припинити дальше поширення хвороби є безуспішні. Гаряча погода в останніх кількох днях сприяє поширенню хвороби. На багатьох фермах в південній Манітобі ця хвороба перервала молочницю через брак коней.

ДОМАГАЮТЬСЯ БІЛЬШОЇ ДОПОМОГИ ВІД УРЯДУ

Фермери в околиці Кінкейд, Саск., зібравшись на масовій мітингу минулого тижня, виступили з резолюцією до уряду з домаганнями, щоб уряд дав кожному фермерові 10 бушлів озного жита на насіння. Вони також ухвалили резолюцію з домаганнями, щоб уряд збільшив реліф на 50 процент, щоб квота на одяг була подвоєна і щоб фермери дістали його в вересні. З мітингу також вислали телеграму до домінального провінційного уряду з домаганнями, щоб вони негайно прислали нашу добру худобу.

Загублений радянський льотчик Зигмунт Леваневський. Картина знято на аеродромі в Москві перед відлітом Леваневського до Сполучених Штатів через Північний полюс. На картині: В. М. Молотов (зліва), голова Ради Народних Комісарів СРСР і (в центрі) Н. К. Антіпов, заступник голови Ради Народних Комісарів СРСР.

КИТАЙЦІ У СПОЛ. ШТАТАХ НА ДОПОМОГУ СВОЇЙ КРАЇНІ

Звідомлення про успіхи китайської армії в боротьбі проти японських наїзників так наповнили радістю китайців, що мешкають в Сан Франсиско, США, що 17,000 китайців в тому місті жертвували 1 мільйон, 250 тисяч доларів китайському урядові для боротьби проти японців. Збирають гроші також і по інших містах. У Сіатлі зібрили 30,000 доларів. У Вікторія, Бритиш Колумбія, зібрано також 20,000 доларів.

ЯПОНЦІ ТЯЖКО РАНИЛИ АМБАСАДОРА АНГЛІЇ

Минулого четверга японці ранили британського посла в Раджпайті, що біля Шангаю, на якому побив великий британський прапор. Японські аероплани, спустившись низько, посилали градом куль з кулеметів. Амбасадор зівстав тяжко поранений і він бореться зі смертю. Одна куля переламала йому хребет. Разом з ним в автомобілі їхав також сер Монтегомері Нечбул-Гуджесон.

ПОЛОВИНА НАСЕЛЕННЯ ПОТРЕБУЄ РЕЛІФУ

Представники провінційного уряду в Саскчевані заявили минулого тижня в Раджпайті, що більше як половина населення цієї провінції буде на реліфі цієї зими. Минулого року цього було на реліфі в Саскчевані сягало до 280,000 осіб. Цього року сподіваються, що поперех 500,000 осіб буде побирати реліф. Уряд вже напав 17 додаткових реліфових інспекторів. Разом буде 55 реліфових інспекторів.

ОДИН ЕКСПЕРТ ВІДІХАВ ДО АНГЛІЇ

Л. Д. Бірн, один з соціал-кредитних експертів, якого майор Доуглес вислав з Лондону до Алберти, відіхав минулого тижня з Едмонтону назад до Англії, де він дасть звіт Доуглесові про теперішній стан в Алберті.

ХРОБАК НА БУДІНКУ ВБИВАЄ

В Асерболд, Саск., на російських будівлях появилися повий хробак, який спричинює смерть для худоби і коней, що його з'їдають разом з будинком. Худобину чи коня, що з'їсть цього хробака, скоро здуває і вона чинить гіне.

ПОСТРИГЛА 277 ОВЕЦЬ ЗА 9 ГОДИН

Лаша Проніца, колгоспниця на радянській фермі вихову овець обстригла електричною машинною 277 овець за 9 годин. Тим самим вона осигнула рекордне число в тій праці у цьому Радянському Союзі.

ХВОРОБА СЕРЕД ДИКИХ КАЧОК В МАНІТОБІ

В мочарах коло Несті, Манітоба (де ріка Ред впадає до озера Вінніпег) шириться загрозлива хвороба серед диких качок й інших диких птахів, в наслідок чого вже винищуло недику кількість качок. Багато з них хворіють і не можуть літати.

КУПЦІ ЗІ СХОДУ КУПУЮТЬ КОНІ В САСКЧЕВАНІ

Купці зі східної Канади купують велике число коней в Саскчевані. Від початку цього року в дистрикті Свифт Корент ці коні закупили вже поперех 1,000 коней. За коні фермери дістають від \$60 до \$100 за голову. Більшість з цих коней іде до Монтреалу, звідки їх забирають до лісових кемпів в Квебеку й Онтаріо.

ЕПІДЕМІЯ ПАРАЛІЧУ В ОНТЕРІО

В минулому тижні в провінції Онтаріо захворіло 250 осіб на дитячий параліч. 15 осіб вже померло. Урядники зборили сподіваються, що холодна погода припинить дальше поширення хвороби. В Манітобі також шириться ця хвороба. Двоє арестовано 30 випадків, але тільки одна особа померла.

"СТАВІТЬСЯ ПРОТИ ОБОРОНИ АЛБЕРТИ" ПІД ТАКИМ НАГОЛОВ'ЯМ

В останньому номері "Фарм. Життя" стаття, яку написав Леслі Морис, визначив канадський комуніст, головний редактор "Кларіон", який вже через довший час перебуває в Алберті. Кожної чиняч пописи уважно прочитати цю статтю і поозначитися з тим історичним подієм, які зараз відбуваються в Алберті. Стаття розміщена на 5-й сторінці.

КИТАЙСЬКІ ВІЙСЬКА ЗАВДАЮТЬ ЯПОНЦЯМ ВЕЛИКІ ВТРАТИ

Завдяки бої ведуться між китайськими військами і японськими наїзниками на 150 мильовою фронті в північному Китаї. Китайські аероплани, озброєні в повітряні торпеди бомбардували минулого четверга північ японських наїзників. Бомбардування почалося ще у вівторок, 24 серпня. На південній захід від Цейнуань китайці атакували 400 японських солдатів, які перебували в скрупулозній обороні.

Велика поразка японців розділила японського віце-адмірала Гасава, що він проголосив блокаду всього півострова Китаю і дав приказ третьому японському флоту встановити негайно блокаду.

Відомості з минулої суботи говорять, що китайці добре уфортифікувалися коло Люго, на північ від Шангаю. Китайці заперечують японські звідомлення про те, що японці у своєрідній офіційній змітають усе на шляху.

Шангай, 30 серпня. — Сотки цивільних китайців загинули вчора від японських бомб, яких кинуто на Шангай, Нанкін та Цинцзинь.

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Редіаційним Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає

ПРОВЕСТИ ШИРОКУ ПІДГОТОВКУ ДО МУНІЦИПАЛЬНИХ ВИБОРІВ

Муніципальні ради є найближчими до фермерів урядовими установами. Вони відіграють дуже важливу роль в громадському житті. Муніципальний акт надає їм досить широкі права діяльності. Муніципальні ради є фактично дійсними господарями даного муніципалу. Податки, будова доріг, утримання шкіл, реліф і багато інших важливих справ є в руках муніципальних рад. Слід звернути увагу, що відносно шкільної господарки, учителі і навчальні є вибрані окремі тіла — шкільні ради, — які завдають школам, але муніципальні ради мають також право сказати своє слово відносно цього питання.

Отже, бачимо, що муніципальні ради мають широке поле діяльності в даному муніципалі. Але господарка в муніципальній раді може бути скерована на користь фермерів або навпаки. Це залежить від того, кого фермери виберуть радним до муніципальної ради. Виберуть вони класово свідомого фермера, — цей буде обстоювати фермерські інтереси. Виберуть вони якогось бізнесмена чи політика, то такий радний буде тягнутися за політичною тарадайкаю одної чи другої буржуазної партії. А тоді і вся праця в муніципалі проведеться не на користь фермерів, а на користь буржуазних партій.

Маючи таких радних, які є на услугах буржуазії, на услугах банкірів фермери не мають жодної користі, а навпаки. Тому то не раз чути нарікання фермерів на муніципальні ради, які доходять аж до того, що фермери висувають думку розв'язання муніципальних рад та призначення адміністратора. Ця думка не тільки несправедлива, але вона шкідлива. Її треба поборювати і боротися за те, щоб муніципальні ради були дійсно фермерськими урядовими організаціями, які працювали б в інтересі фермерів, а не їхню користь.

Що треба зробити? Треба послати до муніципальних рад таких людей, які вже в минулому засвідчили відданість фермерській справі, які працювали в інтересі фермерів, обороняли їхні інтереси. В кожному муніципалі такі фермери найдуться і саме їх фермери повинні послати до муніципальних рад, кому хочуть, щоб муніципальні ради виконували волю фермерів.

Питання муніципальних рад своїх представників стоїть сьогодні перед фермерами більш серйозно, як колибудь дотепер. Величезні простори засівної площі цього року знищені посухою. Фермери потребуватимуть реліфу наші для худоби, одягу і т. п. Школи в багатьох муніципалах опинилися перед небезпечкою закриття. Податки не плачуть вже через кілька останніх років. Може прийти масова випродаж фармів за податки. Крім того фермери задовжені різним корпораціям, які схочуть стягати з фермерів ті задовження. Муніципальна рада може багато допомогти фермерам в теперішній час.

Багато інших важливих питань, які муніципальна рада може залагодити в користь фермерів, коли там будуть засідати такі люди, які дорожать фермерськими справами і дбають про дооробот фермерів. Тому обов'язком фермерів є вже тепер підшукати таких фермерів, які в минулому засвідчили себе, що вони рміють і можуть обороняти фермерів на кожному кроці. Такі фермери повинні бути вибрані до муніципальних рад.

Найважливіше в надходячих муніципальних виборах є творення народного фронту довкола пекучих домагань. Коли в даному муніципалі є різні фермерські організації, треба подбати, щоб заряди тих організацій зійшлися, виробили програму домагань, підшукали кандидата, з якими слід піти перед виборців, широко спонсоризувати і зробити їх програмою й кандидатом уряд фермерів.

До питання виборів ми ще вернемося. Сьогодні ми закликаємо фермерів взятися до підготовчої праці. Хай ніхто не думав, що це ще багато часу. Час скоро минає і вибори можуть нас застати несприготованими. Пам'ятаймо, що від доброї підготовки залежить успіх нашої праці.

ЮНАЦЬКА СЕКЦІЯ ТУРФДІМ НА ПОРОЗІ ДРУГОГО П'ЯТИРІЧЧЯ

Молодеча організація Юнацька Секція ТУРФДім — вступила в друге п'ятиріччя своєї організаційної активності. За останні п'ять років організовано 2,075 українських дітей у 61 відділі, що розкидані по цілій Канаді. За той час Юнацька Секція провела хоробрий шлях. Дітвора тієї молодечої організації не тільки знаходила в ній все, що вона потребує, не тільки засідала старших у Робітничих і Фермерських Домах в часі концертів чи представлень, але вона брала також активну участь в різних кампаніях, збирала гроші на різні корисні цілі, допомагала також на пікетній лінії в страйковій боротьбі, що виводила батьків за кращий кусок хліба.

Українські батьки горді за свої діти, які належать до Юнацької Секції. В тій організації дітвора дістає належне виховання, як цього вимагають інтереси батьків, робітничі інтереси.

Але є ще тисячі української дітвори, які належать до Юнацької Секції. Щоденна агітація і організація буржуазного

Два добре споряджені амбуланси куплено і післано для війни Мекензі-Папіно батальйону після успішної кампанії, улаштованої Комуністичною партією Канади з якій маси канадського народу перекрасно і широко відгукнулись. Разом з амбулансами одні групи обслуги, яка складається з чотирьох канадців. Представлені на цій картині зліва направо: Б. Б. Ровз, відомий робітничий механік з Монреалю, і А. Сімс, металевий майстер з Бритни Кооломбі і провідник робітників в Пайсір Майн. Ровз, Менард і Сімс є ветеранами минулої світової війни. Гімелфарб покинув торонтоський університет. Всі вони є членами Комуністичної Партії Канади.

Таємна Фашистська Поліція

Німеччина від часу жорстокого панування кривавого Гітлера та його фашистської кліки вкрилася ганебною славою шпигунством. Гестапо (таємна німецька поліція), зненавиджене усіми трудящими масами Німеччини, запустило свої сітні в усі ділянки господарського, культурного і політичного життя країни. Не всіні хтось в Німеччині висказати своє невдоволення проти жорстокого панування фашизму, як гестапо в брутальні способи арештує й одразу кидає до тюрми чи концентраційного табору. Відважність хтось нарікати на браку хліба, м'яса, жирів, так його стріле подібна доля. Піднесе хтось голос протесту проти військи снів німецького народу до Іспанії, так гестапо скоро справиться з таким, а фашистські газети коротко повідомлять про це: "вбитий при спробі втекти" або "попозив самобустью". Дуже часто навіть і такого повідомлення немає і родина довідає не знає, де подіється її дитина.

Діяльність гестапо не ограничується лише до Німеччини. Воно вислає своїх шпигунів також і до різних країн. Майже в кожній країні світа є шпигун гестапо, шпигун німецького фашизму. А для того, щоб вислати закордон добрих шпигунів, в Німеччині існують спеціальні курси під керівництвом вишліфованих шпигунів та горе-теоретиків фашизму. На такі курси (а вони відбуваються таємно) приймається лише відомі фашисти, синки офіцерів, поліційних "достоїнників", людей без чуття і совісті, кар'єровців, словом, приймається таких осіб, які готові і ріднього батька зарізати.

Вийджаючи за кордон шпигуни, маскуючися, прибирають собі різні фахи, залежно від того, на якій ділянці вони мають вести свою шпигунську діяльність. Таким чином вийджають інженери, лікарі, деністери, музиканти, професори то тому чи іншому питанні і т. п., щоб, прикрившись своєю "професією", вести свою шпигунську діяльність. Свого часу ми писали про те, що у Франції було викрито фашистських шпигунів з яких один працював як деніст, а другий як його помічник.

Різних способів шукає гестапо, щоб досягнути своєї гидотної мети. До свого розпорядження гестапо має силу грошей, за які, коли треба, навіть купує певних людей чи певні потрібні документи.

Характерне є те, що за одними шпигунами слідкують інші шпигуни гестапо і звідомляють про діяльність перших. Не виключене також і те, що за другими можуть слідкувати також перші шпигуни. Таким чином, як виявляється, німецький фашизм не вірять навіть найбільшій своїй опорі, — гестапо.

Сучасна Німеччина вкрита сіткою шпигунства. Шпигуни є на кожному кроці і ніхто не може знати з ким він балакає. А це є ознакою, що фашизм на шпигунстві хоче збудувати свою "третю імперію".

Це є ознакою також, що загальна маса німецького народу є проти фашизму, вона його ненавидить, проти нього висказує, а для того, щоб приборкати ту масу треба утримувати сітку шпигунів. Але всі ті заходи ризувати "третю імперію" є тимчасові і народ, як такий, виступить організавапою силою проти фашизму, проти шпигунства, щоб раз на завжди покінчити з фашистським пануванням.

Характерне є те, що за одними шпигунами слідкують інші шпигуни гестапо і звідомляють про діяльність перших. Не виключене також і те, що за другими можуть слідкувати також перші шпигуни. Таким чином, як виявляється, німецький фашизм не вірять навіть найбільшій своїй опорі, — гестапо.

Сучасна Німеччина вкрита сіткою шпигунства. Шпигуни є на кожному кроці і ніхто не може знати з ким він балакає. А це є ознакою, що фашизм на шпигунстві хоче збудувати свою "третю імперію".

Саме таке виховання дає Юнацька Секція ТУРФДім. Ми інтенсивно досліджуємо нашу молодечу організацію за останні п'ять років її неспадучої праці. Але на цьому не змінили співпрацю. Юнацька Секція мусить розвиватися, ідеюючи до своїх рідів тієї української дітвори в Канаді.

Юнацька Секція є організація нашої дітвори. Вона є нашою організацією. Її розвиток є в наших руках. І тому ми в другому п'ятиріччі її існування повинні докласти всіх наших старань, дати нашої дітвори всюку допомогу, щоб збудувати сильну українську дитячу організацію, щоб в другому п'ятиріччі подолати її рід.

Чехословацькі газети доповідають, що в Німеччині уседепо 60-годинний тиждень праці. Начальник бюро німецького міністерства праці Мюллі заявив про це офіційно. Таким чином робочий день в Німеччині буде тепер не 8, а 10 годин.

УЧИТЕЛІ САСКЕЧЕВАНУ ХОЧУТЬ ЗАЛИШАТИ СВОЮ ПРОФЕСІЮ

Життєвий рівень учителів за останніх кілька років постійно обнижувався і нарешті він дійшов до такого стану, що дальше обнижуватися нема куди. Тисячі учителів, дістають так низьку плату, як \$300 річно. В самому Саскечевані в 1936 році було понад 2,000 учителів, які одержували \$400 на рік, а понад 6,000 було таких учителів, що діставали менше, як \$600 на рік. Не краще положення учителів є також і в інших провінціях Західної Канади, а в деяких випадках воно ще гірше.

Кожний учитель, який розуміє своє відповідальне завдання (а ми певні, що майже кожний розуміє це), розуміє, чого вимагає від нього суспільство у вихованні молодого покоління, боліє душою, що він не повинен дати. І ось беручи з того боку багато учителів вирішили залишити свою професію. Інші думають залишити. А це на добро не говорить.

Слід брати на увагу також і те, що тисячам учителів шкільні зарплати виплачують навіть і в мізерній платі тому, що муніципалі не мають грошей, а уряди не спішаються дати грошей на так важливу справу.

З цього приводу Дж. Г. Стардді, секретар федерації Саскечеванських учителів сказав: "Наванесні положення в учительській професії в Саскечевані скоро не зміняться, щоб дати належний стандарт життя, пичється масова дезерція з тієї професії і провінція стратить кращих учителів і професіональні кваліфікації, які здобуто на протязі останніх десятих років будувати виметені. В посушливих околицях положення рівняється до реліфіозного".

Коли ми приглянемося ближче до життя учителів, то ми побачимо, що воно незавидне. Скажимо, що учитель дістане навіть \$400 на рік, то ці гроші аж ніяк не вистачають йому на прожиття. Він мусить заплатити за харчі, в багатьох випадках за мешкання, за освіту, причиною вбрати за те всі ці речі є доволі великою сумою, що \$400 на рік ніяк не вистачить.

З цієї заяви, яка безперечно оперта на фактах, виявляється величезна небезпека. Крайні учителі можуть залишити свої професії. І немає сумніву, що вони так і зроблять, коли не поліпшиться їхнє положення. А тоді що? Тисячі дітей фермерів і робітників опиняться поза школою, лишаться неграмотними. На цьому найбільше потерплять діти фермерів, які й тепер не мають такого шкільного виховання, як діти робітничі.

Але учителі мають і інші вимоги. Кожний з них мусить читати газету, за яку треба заплатити також з тієї мізерної плати, треба купити книжку, щоб поглибити своє знання. Коли учитель цього не має, він буде поганим учителем і не зможе виховати дітей так, як вони повинні бути виховані. Ми не хочемо сказати, що такий учитель є загалом поганим. Ні. Ми кажемо, що кожний учитель повинен постійно поглиблювати своє знання, читаючи газети та різні книжки. Наука поступає вперед і учитель, який має дуже важливе і відповідальне завдання — виховувати дітвору і молодь — повинен в першу чергу про все це знати і відповідно вчити дітвору.

Який вихід з цього? І в цьому випадку одним виходом є організована боротьба трудящого народу. Учителі в першу чергу повинні стати до боротьби за належну заробітну плату. На таку справу уряди мусять мати гроші. До тієї боротьби мусять прилучитися також і фермери, бо як ми вже сказали вище, фермерська дітвора найбільше потерпить, коли справді тисячі учителів залишать свою професію. На чолі цієї боротьби повинні стати учителі і пояснити фермерам, як маєтись справа і що треба робити фермери, зрозумівши положення, допомогти учителям вибороти для них вищу плату на кошт уряду і капіталістів, а з цього скористають також і фермери та їхні діти.

Чи може учитель, побіраючий \$400 на рік, дозволити собі на такі потрібні речі, як книжки і газети? Не може. А це означає, що поруч з тим, що терпить він самий, терпить також і дітвора.

РЕКОНСТРУКЦІЯ ЧЕРВОНОЇ СТОЛИЦІ

Введення в експлуатацію каналу Волга — Москва і другої черги метро, будівництво нових мостів через Москва-ріку, нові будинки реконструкція шляхів перетворюють Москву на одне з найкращих найупорядкованіших міст Європи.

Біля Курського і Білоруського вокзалів, на майданах Комуністичного, біля перехрестя Садовіч вулиці з Малою Дмитровською та ін. Біля Землянич через Ульяновську вулицю проходить естакада. Рух у тунелях провадитиметься з допомогою ескалаторів і рухомих тротуарів.

Обсяг шляхових робіт столиці, що є лише частиною генерального плану, потребує в третій п'ятиріччі 850 млн. крб. капіталу, вкладення. За ці роки кількість автомобілів збільшиться до 400,000. Реконструкційні роботи передбачають, правильну організацію потоку величезного траєспорту.

Проводяться великі роботи по реконструкції Садового кільця — від майдану Повстання до Кримського майдану, протягом 3 кілометрів. Тут утворюється широка автомагістраль продовження траси, спорудженої в минулому році від Курського вокзалу до майдану Повстання.

В цьому році площа впорядкованого, досконалого бруку в Москві збільшиться до 4 млн. кв. метрів. Асфальтом буде вкрито 666 тисяч квадратних метрів вулиць і майданів, а також проїздів по набережній Москва-ріки.

За прикладом Садового кільця в майбутньому році почнуться роботи по реконструкції Бульварного кільця.

Передбачені цілком нові роботи, які в значній мірі змінять вигляд міста. Це — величезний і пишавий майдан перехрестя Садовіч вулиці з Ждановим розв'язанням Рухом. Такі тунелі заширшили від 9 до 18 метрів, загальною довжиною 6,4 км. будуть прокладені на майданах Пушкінському, ім. Маяковського, Колгоспному, ім. Ленінського, Добринському, Октябрському, Таганському, майдану Земляничного Валу, біля Покров-

Розгорнута в Москві будівництво постоєток протягом 540 кілометрів коштуватиме 194 млн. крб. В третій п'ятиріччі передбачено збудувати досконалі підземні споруди з колекторами.

Г. Щерба.

ЗГОРІЛА ПШЕНИЦЯ
Фармерові Дж. Г. Фрізенові в Морис, Ман., згорділо минулої середі на ші 35 акрів пшениці. Вогонь повстав в наслідок того, що Фрізен западнів солому за комбайном. Сильний вітер поширив вогонь і на пшеницю.

НОВЕ ЯРМО НА РОБІТНИКІВ В НІМЕЧЧИНІ

Чехословацькі газети доповідають, що в Німеччині уседепо 60-годинний тиждень праці. Начальник бюро німецького міністерства праці Мюллі заявив про це офіційно. Таким чином робочий день в Німеччині буде тепер не 8, а 10 годин.

СТАНЬТЕ В ОБОРОНІ ЛІБЕРТИ!

ДЕСЛІ МОРИС

Події в Алберті швидко рухаються до тієї точки, де перевертання сил поширять базу під народний фронт. Ще з 1921 року, коли ліберали були переможені і уряд Об'єднаних Фармерів Алберти (ОФА) прийшов до влади, аж до сьогодні прогресивний рух в Алберті відзначався майже цілковитою відсутністю ефективної участі робітничого руху. Албертійське населення в головному є населення з дрібнобуржуазним (середньозасовним) характером. Відсутність вирішального впливу робітничого руху завжди дозволяла великим дрібнобуржуазним повстанням проти високих процентних оплат і ролі фінансового капіталу з часом розпорюватися. Таке сталося з Об'єднаними Фармерами Алберти. Цей великий рух "фармерської демократії" зник з обрію тому, що він попав в обійми обманщиків і політиків типу Бравалі. Коли рух ОФА був здемонітований, народ не хотів вертатися назад до лібералів. Вони тоді пообіщали Ейбергарта і спеціальному дрібнобуржуазному заклятому соціальному кредиту "нову систему".

Не можна заперечити факт, що соціал-кредитний рух охолює більшість албертійського народу. Окремо від соціал-кредитних дрібнобуржуазних ілюзій про нову систему, яку можна досягнути через урядову монополію кредиту, осягається факт, що, щодо політичної дозрілості і масової популярності, не було в Канаді такого руху, який міг би ринутися рухові соціального кредиту.

Від самого початку уряд був стримуваний і поділений протилежними поглядами і інтересами. Нічого тут дивного. Уряд не був представником об'єднаного класу. Він репрезентував антивеликобуржуазні домагання фармерів, дрібних торгівців, професіоналів і ін., в яких спеціальні і провідні інтереси робітничого класу не є досить відбиті. Без ефективного проводу і маневрування між альтернативною рішучою опозицією до банків та великого капіталу і глибоким шануванням приватної власності, в той самий час не звертаючи великої уваги на дійсні потреби народу або практичні закони ухвали, уряд опинився минулої зими в кризі, коли повстанце крило соціал-кредитовців загрожувало повалити Ейбергарта.

А великі тягарі довгів і великих процентних оплат дали тиснути на більшість частин албертійського народу. Прийшло до того, що цієї весни і літа цей масовий народний рух за збільшення покушної спроможності і визволення з пазурів кредиту і банківського монополістичного паразитування передчасний відомийдалості з одного органу на інший і заставив Ейбергарта діяти. Він повинувався цьому, але не незалежно, на основі потреб Алберти, але по лінії стратегії, виснаженої Мейджором Догласом в його книжці "Албертійський експеримент". Всі формули, поставлені Догласом, були використані Ейбергартом і Соціал-кредитною радою (яка є дійсним урядом в цей час) для того, щоб приволокти банківський закон до життя разом з цим позитивним великим масовим рухом за "об'єднанням на рівних правах". Результати в цьому випадку є 25-доларів дивіденди в місяці і шість копійок проценту. Ці два домагання, хоч не були вони сформовані так, як цього вимагав би робітничий рух, тобто в формі домагання за вищу зарплату, короткі години праці і т. д., але все таки є ефективними як збірний центр для широких мас народу.

Як вже комуністична партія вказувала, уряд краще зробив би, якщо б ішов по лінії того уповноваження, яке він має на основі Бритиши Норт Америка Ект — ухвалення закону про 8-годинний день праці, застосування урожаю, мінімальну плату для всіх робітників і ін. Замість цього, уряд в дуже швидкому часі і верто ухвалив одинадцять актів, три з яких домініальний уряд використав для того, щоб втрутитися в справи Алберти. Албертійський уряд поставив себе в слабе стратегічне становище тому, що ті закони не є тим, які могли б згуртувати навколо себе великі маси народу. Питання не йде про те, чи банкіри повинні бути зареєстровані, чи ні, але про те, чи Алберта має право після Бритиши Норт Америка Ект ухвалювати прогресивні закони.

Далеко краще було б, якщо б уряд виконував речі, на виконання яких має повні легальні права і свою боротьбу зосередив не навколо банків і луских планів контролювання албертійських кредитів, але навколо практичних законних ухвал по лінії бажаюча мас.

Але в усякому разі комуністи мусять мати справу з ситуацією, яка зараз існує. Наступні є головні особливості теперішньої ситуації в провінції:

1. Завдяки повільній тягарі створеному ґрунт для великого масового руху.
2. Цей масовий рух до цього часу кружляє навколо соціал-

кредитної формули.

3. Соціал-кредитний уряд є чужиний до мас і народні маси можуть легко бути вплинувані на не ортодоксальний капіталістичний уряд, але не є особливого складу, що дає можливості через великі демократичні засоби і зв'язки з масами для робітничого руху і прогресивців впливати на урядові дії.

4. Криза, до якої привів домініальний уряд, в додатку до великого послаблення ліберальної партії і її членів, підняла як центральне питання перед народом, право Алберти вирішувати свою власну долю незалежно від вирішень фінансових магнатів на Сході Канади. Це є класове питання, хоч замасковане воно цілою системою дрібнобуржуазних ілюзій і непрактичних сподівань.

Комуністична партія в цій ситуації забирає дуже позитивне становище. Вона підтримує "об'єднання для результатів", тобто для готівкових бонусів для народу і для кошти прожитку. І в той самий час висуває свої незалежні пропозиції як це можна досягнути, і гостро критикує ілюзійні, непрактичні способи, якими уряд розв'язує це питання. Забрати інше становище означало б стати в табір тих великих і могутніх та безпринципних інтересів, які об'єднуються для того, щоб дискредитувати і повалити уряд Ейбергарта з метою поставити до уряду на-

ДЕСЛІ МОРИС

зад виконавчий комітет бонд-голдєрів.

Провід соціального кредиту є зараз зайнятий в небувалій досі масовій кампанії мітингів, в яких всі члени провінціального парламенту і самий прем'єр беруть активну участь. Всучасні бетах нездовільний рух, головна тема цієї кампанії є такою, яка може бути підтримана всіма прогресистами, тобто є такою, яка каже, що албертійський трудящий народ не сміє бути пожертвованим інтересам фінансових магнатів.

Комуністична партія запропонувала провідомі соціального кредиту і народові Алберти негайне зарядження загальних виборів. Ейбергарт публічно відповів на це, що в цей момент виборів не потрібно.

Його погляд, безперечно, є виражений під впливом величезних парламентарних роздумувань. Для того, щоб поглибити масовий рух, розширити його, включити до нього робітничий рух і фармерський рух, вплинути на маси народу стати в зброю могутню демонстрації проти реакціонерів і недмократичного вирішення домініального уряду, поширити цей народний рух з Алберти на Манітобу та Саскчеван, проблеми яких є подібні, і кинути в обличчя фінансових магнатів вирішення народу йти вперед до розв'язання своїх соціальних і економічних проблем в цій провінції — для цього потрібні загальні вибори.

Є вигляди, що провідомі соціального кредиту члени будуть вибори як після "ще одного наступу на банки". Це дуже небезпечно. Реакціонери зараз дуже активні. Немає ніякого сумніву, що між народом зараз активно діють провокатори і підбурювачі. Роял Кеннеді і Мавтед Поліс збільшують свої сили і готуються до якоїсь провокації. Головний начальник домініальної поліції (РК-МП), завдання якого є — "догляд над радикалами", є присутній в Едмонтоні. Навпевне це не віщує нічого доброго. Провідники соціал-кредитної ради призналися представникам комуністичної партії, що вони не можуть довіряти місцевим поліційним суддям і прокурорам, що вони стоять з урядом проти фінансового капіталу.

Хоч уряд правильно і пох-

пально зробив, що ухвалив маторію, щоб уможливити застосування грошей, які доводяться банкірам Сходу, в провінції для використання їх в користь народу, він не підприймає ніяких заходів, щоб перешкодити пролокації з боку великого капіталу і його агентів.

І якщо ці міркування говорять про потребу загальних виборів. Є ще одна важлива причина для цього. Теперішній склад провінціального парламенту дуже вимагає представників з трейд-юнії, сісієф і комуністичної партії для того, щоб витягти на світло основні класові питання, що їх охолює теперішня боротьба, яка в цей момент набрала конституційно критичного характеру. Тут є всі дані вірити, що з огляду на прекрасне об'єднання, яке зараз формується по всіх місцевостях між всіма секціями прогресивного руху, в загальних виборах, якщо б вони відбулись в цьому часі, робітничий клас і несоціал-кредитні люди з середніх класів можуть вибрати своїх представників і викинути геть з урядів представників банків і великих компаній.

В теперішній час улаштування нових мітингів по цій провінції, на яких тисячі робітників і фармерів домагаються "Геть руки від Алберти!" Політика є предметом дискусії кожного албертійського мешканця. В якій іншій провінції від часу Малеого повстання не бачено ще такої великої політичної активності між масами.

Якщо соціальний кредит нічого іншого не приніс, то, безперечно, він приніс політику в кожному хату албертійського громадянина. Це є велика позитивна риса теперішньої ситуації і є такою, яка передбачує швидкий розвиток в цій провінції народного фронту, і яка підносить практичну і не дуже то віддалену можливість улаштування в цій провінції уряду народного фронту.

Є багато, які потрібним, для цілої Канади застановитися над справами Алберти. Хоч дуже в обмеженому розумінні, то всетаки можна сказати, що Алберта є канадською Іспанією і питання, над якими тут іде боротьба (хоч до цього часу в особливий дрібнобуржуазний спосіб) є тими, які стосуються величезної більшості канадців від Атлантичного до Тихого океану.

Завдання кожного читача цієї газети є виснажити ситуацію, над якими іде боротьба в Алберті в цей час, і спричинитися до того, щоб кожна організація, до якої він чи вона належать, зрозуміла все це і вислала гострий протест до домініального уряду проти свавільних дій фінансових магнатів і їхніх агентів в Оттаві.

Роздоріжжя, про яке комуністи так часто говорили, зараз вже надійшло. Гострої зміни події можна чекати кожної хвилини в цій багатій і рідючій провінції, в якій злидні і незабезпеченість висять над людьми. Це скандал, що офіційний представник сісієф займає таке становище, що "аби як так і лягає спати". Наші друзі Ірвіна і Ропера з сісієф зараз дуже тяжко відрізняти від лібералів чи консерватів і місцевих Бебітів, які оплескували і тишилися коли стало відоме рішення Мекензі Кінга. Сісієфні провідники не йдуть в ногу з своїм членством. Члени сісієф вседи відмовляються поділяти це цинічне і незабутне ставлення своїх провідників. Хоч мр. Ірвін і мр. Ропер погодились на цею об'єднання, це погодження не може служити далі за позу, поза якого ховається дефіністичне, розбивацьке цинічне ставлення до масового руху, який, хоч не набирає чисто сісієфної форми, але який містить в собі всі складові частини, з яких може постати народний фронт в цій провінції.

Комуністична партія в цьому моменті робить все, що тільки є в її силах, щоб збудувати сильний робітничий рух для того, щоб теперішнє зупинити провінції могло дістати допомогу від робітничого класу. Албертійські юнії є занесені і остаються відокремлені від цих важливих політичних подій. Це мусять припинитися.

В додатку, для того, щоб можна було йти далі вперед більшими кроками, організацію неорганізованих робітників, трейд-юніїї ради і місцеві юніїїні відділи та Албертійська Федерація Праці мусять усвідомити своє становище, мусять стояти з урядом і з народом в питаннях демократії проти фінансових магнатів.

Відриг від старих політичних партій, який стався в одній Алберті з усіх дев'ятьох провінцій Канади і який розпочався в 1921 році, мусять ще далі знайти свою історично правильну форму. Цією формою є народний фронт, який в Алберті зараз означає союз між партіями робітничого класу, трейд-юніїніми і масами соціал-кредитовців за закон, які дадуть змогу 740 тисячам людей, які живуть в Алберті, користуватися овочами і багатствами цього Ельзєрдадо. Демократи в усіх частинах Канади повинні стати в обороні Алберти в цю критичну годину.

НА ПАНСЬКИХ ЛАНАХ

Дивлячися на картину, не один з нас пригадає собі ті часи, коли то з серпом чи косою треба було зі сходом сонця виходити на панські лани і збирати хліб для папа, щоб заробити собі бодай ледо, щоб в часі життя не голодувати. Глянеш ококом на панські лани вкриті пшеницею чи іншим збіжжям, на яких сотні селян заливаються потом від тяжкої праці. Зібрали хліб, поскладали в стирти, змолотили, пан продав зерно, поїхав гуляти до Відня, Берліна, Парижу чи Риму, а селяни лишилися голодні, і до багатьох передюнок голод заглядав зараз після рідва.

Давно це було, правда, ще за часів австрійського панування. Тоді треба було робити за 12-тигий або 15-тигий сніп. І коли вдалося селянинові з цілою родиною за цілий час жив заробити півтора-два коли збіжжя, то це було дуже добре.

Часи змінилися. Покраєня зістала географічна мана, не стало австрійської імперії, постанала Польща, яка загарбала українські землі, поневолила український народ. Положення селян під Польщею дуже погіршилося в порівнянні до поганого положення за часів Австрії.

Польща позаводила нові порядки на шкоду українського народу. На українські землі па-

ковано польських колоністів та осадників. Вузькі селянські вузькі постійно звужувалися і далі звужуються. Село перетворилося "зайвими" робочими руками, бо заробітків майже немає. Папи використовують це положення і заставляють селян в часі жив працювати за 26-тигий сніп, або за 40—60 грошів (8 до 12 центів) за довгий робочий день.

Та й як треба працювати! Цілий довгий день не можна випрокувати спини, бо панські гайдуки постійно стоять над карком і лайливими словами підганяють до праці. Піт заливає очі так, що навіть немає часу зберти його.

Посідають селяни полуднявати і сухим хлібом перегають голод. Коли панські лани близько села, то часами дитина принесе теплого борщу, приманеного цибулею. Це й увесь полуденок. Помучені такі, що навіть говорити не хочеться. А після полуденку знову тяжка праця аж до заходу сонця.

Йдучи домів нарікають на свою долю, на жорстокий викиз і думають про борщівну плату, за який хліб, короткі години праці. В наслідок шаленого шпінєку селяни в різних місцях Польщі виходять в страйки, що їх наємні сили

польської шляхти жорстоко здушують. Ляється невинна селянська кров, тюрми наповнюють селянськими робітниками, передовими борцями за краще життя.

Жнива в старому краю. Селяни працюють від ранку до сьереги на панських ланах за 26-ий сніп, або за 40—60 грошів (8 до 12 центів) денно.

Тисячі селян на Західній Україні коротають свій вік на панських ланах. Вони не мають жодного просвітку, не знають відпочинку, розради. Довгі години тяжкої праці, лайливі вигукі панських гайдуків, великі недостатки, босі, голодні і обдерті діти, які ростуть без науки і виховання на те, щоб заступити місце своїх батьків — це картини які можна подивити майже в кожному селі на Західній Україні.

Польща довела селян до жебрачого стану. На широких панських ланах майже не використовується теперішньої модерної машинерії, бо панові не поплатиться її купувати тому,

що люди дешевше його виносити обробити землю селянськими руками. Панські лани обробляється примітивним знаряддям, як це бачимо на картинах, які подаємо разом з цією статтею.

Фабричні товари, що їх мусять купувати селяни, постійно дорожють, коли селянські товари постійно дешевіють. Ця велика різниця в цінах загубила селян.

Живна в старому краю. Селяни працюють від ранку до сьереги на панських ланах за 26-ий сніп, або за 40—60 грошів (8 до 12 центів) денно.

На фотографію надісланій з Буковини, яку знято цього року плічає праці селян в полі. Селяне тільки працюють в полі, але примушені продавати своє збіжжя за безцінь.

СМІЙТЕСЯ

"ДОБРЯТИ"

Два злодії засні при дорозі на одного куща, щоб його пограбувати, як буде попертати з міста. Жуть вони досить довго і вже здається, що куща не буде.

— Боже ліхнуь очі із них, щоб хоч йому яке нещастя не припалося!

КВАТИРАНТ

Господар дему: Уважайте, що в мене треба платити за помещення точно. Вашого попередника, що не платив жєні через п'ять місяців, я просто викинув.

Квартирант: Я також годуюся на таку умову.

ГЕНАЛЬНА ПРОПОЗИЦІЯ

До секретаря скарбу зголошується якийсь аженімен і поєснопний спосіб на збалансування бюджету.

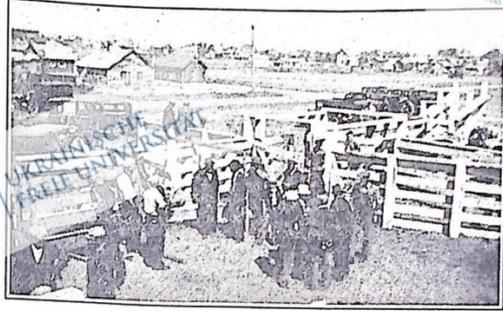
— Вільям, — каже пан міністр, і намагається вдаток на речі. Той каже йому хотітиє, наєсно, якийби мене заплатити, щоб неї думали, що він є найрозумнішим.

— Дуже добре, — відпови секретар скарбу. — Я подумав над ним проектом. В кожній разі між вас, пане, заведем, що ви від того податку будеде дозвім звільнені.

Забирають Худобу Від Фармерів Запівдармо

Фармери дистрикту Вейборн, Саск. пригнали свою худобу на стак ярду у Вейборн, звідки її, на основі плану домініального уряду, буде вислано на ринок або в місця, де є досить паші. Фармерам уряд платить цент і чверть за фунт. Цю знімку для "Фарм. Життя" прислав т. Дж. Безпалко.

Група фармерів на стак ярді у Вейборн, Саск. дискутують про ціни, які їм уряд платить за худобу, що вони пригнали для послідки на основі плану домініального уряду. Вислів одного фармера про цей план є поданий в статті, яку подаємо. Цю знімку для "ФЖ" прислав т. Безпалко.

План для продажу "зайвої" худоби, який встановив домініальний міністр рільництва для збуту живого скоту з посушливих околиць не принесе жодного "додаткового приходу" для фармерів в посушливих околицях, які примушені продавати свою худобу на основі плану домініального уряду.

Цей план почали вводити в життя минулого тижня і досі поверх 1,000 голів худоби вже згрумовано в різні збірні пункти. Відсутність цієї худоби є дуже велика (через брак паші) і фармери продають "кенер", даючи фармерам по центові і чверть за фунт. За "фідере" 16 серпня у Вейборн платили по 3 центи і чверть до 3 і три чверти центи за фунт; за "стакерс" — 2 і пів центи за фунт, а кілька "бучерс" було продано по 2 і пів центи до 4 центи за фунт.

Вислови і заяви фармерів на стаярдах вчасі висилки худоби виявляють, що серед них існує сильне бажання і домагання, щоб уряд прислав достаточну кількість паші в посушливі околиці так, щоб вони могли затримати бодай расову худобу для домашнього вжит-

тя, яку фармери можуть там набутти, це російський будяк. Уряд встановив такий регулямін на основі якого він буде постачати пашу для фармерів в посушливих околицях, які не зможуть набути її:

Кони. — Один кінь на кожних 35 акрів обробної землі, не включаючи землі, яку фармер обробляє трактором. Число всіх робочих коней не повинно бути більше як 12. Одні лоша на кожних чотири коні.

Худоба. — Коли в родині є не більше як двоє дітей, можна тримати дві діїні корови; коли є 3 або 4 дітей — 3 діїні корови. Найбільше всіх коров разом може бути 4. В додатку до цього можна мати одного бика на м'ясо.

Свині. — Одну ляху на п'ята і одну свиню на м'ясо на кожних три особи в родині.

Дріб. — Число дробу не повинно бути більше як 50.

Ось наскільки голів живого скоту уряд постачити паші. До цього числа фармери мусять обмежити свою череду, випрошуючи заповідармо решту худоби.

СОКИРА НАД ГОЛОВОЮ

Фармери, які продають свою худобу на основі плану уряду, вже мають сокиру над своєю головою. Заступник міністра рільництва Ф. Г. Алд, говорячи, що фармери мають робити з гришми, які вони дістануть за продажу худоби, заявив в листі з 7 серпня, який він розслав до 200 муніципалів, що уряд не дасть жодної допомоги фар-

мерам, які дістали досить прикрапані думає висати останню ходу з продажі худоби, за одержані гроші вони можуть самі набути собі паші. Далше в тому самому листі заступник міністра рільництва заявляє, що жоден фармер не дістане допомоги поки його апликація не перейде через руки реаліфіко-го комітету муніципальної ради і не буде одобрена дистриктовим агрикультурним представником Отже, політика уряду відносно допомоги в посушливих околицях є виразно виявлена в цій заяві заступника міністра рільництва. Фармери не мають жодного задоволення, що вони дістануть пашу для свого живого скоту. Коли фармер за гроші одержані з продажу "зайвої" худоби купить одяг для своїх дітей і інші потреби до хати, уряд може відмовитися дати йому пашу для решта жайвого скоту. Виявляє, що уряд виробив ще один план,

який він думає висати останню краплю крові з фармерів, щоб не порухати приходів фінансових магнатів.

Всі місцевості, що діткнені посухою є поставлені на регулямін як за часів війни. Муніципалі й уряд вже роблять строгий підрахунок, щоб ні один фармер не мав на руках більше живого скоту як "ви-

значено в регуляміні". Під плащиком Дистриктового агрикультурного представника (реліфових інспекторів) всі апликації на допомогу будуть строго перевірені і багато фармерів будуть позбавлені права на реліф.

Коли домініальний уряд введе ще накрислив план для випро-дажі худоби в посушливих око-лицях, то було підраховано, що 300,000 голів худоби буде забрано з Саскечевану на основі цього плану. Але зараз ходять поголоски, що в наслідок масово невдоволення серед фарме-рів з цього плану, не більше як тільки 100,000 голів худоби бу-де вислано зі Саскечевану за цим планом.

Фармери в посушливих око-лицях повинні скидати масові мітинги і об'єднаними зусил-лями примусяти постачити до-статочну кількість паші для фармерів, які її потребують, а не щоб уряд забрав від них худобу заповідармо.

Дж. П. Безпалко.

Женуть худобу на стак ярду у Вейборн, Саск. Ця череда корів буде вислана на пасовиська до Манітоби. Знімку для нашої газети прислав т. Дж. Безпалко.

Кілька штук "кенер" корів, які фармери пригнали для послідки у Вейборн, Саск. Послідка відбулася 16 серпня. Пригляньтесь яка худоба — тільки шкіри й кості. Замість постачити пашу для цієї худоби, уряд забирає їх від фармерів заповідармо. Знімку для "ФЖ" прислав т. Безпалко.

ПОДІЇ В АЛБЕРТІ

В останніх тижнях зайшли в Алберті надто важливі події, що ними цікавиться не тільки народ Алберті, але й цілої Канади. Правда, що від часу приходу до влади уряду соціального кредиту в Алберті дуже часто виривають різні події, які змінюються так скоро, що треба дуже добре за ними слідкувати, щоб бути в курсі справ.

На останній надзвичайній сесії албертського парламенту, що відбулася на початку серпня, ухвалено було ряд законів, найголовніші з яких були про контроль банків.

З цього приводу уся реакція Канади, а навіть Великої Британії счинила крик. Реакційні газети великими наголовками на перших сторінках писали, що "Алберта папала на банки", "Алберта відійшла від канадської конституції", "Загроза для банків в Алберті" і т. п. Всі ці газети гостро виступили проти уряду соціального кредиту та ухвалення на сесії парламенту законів.

Домініантний уряд, який стоїть на скерованні капіталістичних інтересів, вимагав, щоб Ейбергарт віддав ці новоухвалені закони для перегляду найвищому суду, який мав би встановити їхню конституційність. Відомо, яка доля була б стрінула ці закони, коли вони пішли б перед розгляд найвищого суду. Ейбергарт відмовився це зробити і заявив, що він негайно буде вводити їх в життя.

Тоді домініантний уряд своїм рішенням "ордер-ін-контра" уважавши законів, з попитом на бажання як буржуазія має боронити свої інтереси. В першу чергу вона старалася через пресу змобілізувати публічну опінію проти уряду Ейбергарта. Вона відарла на неконституційність законів. Такою постановою справи буржуазія мала на меті приєднати на свою сторону ті верстви народу, які уважали конституційно за непорушний закон дарма, що ця конституція є буржуазна і виходить на ко-

ристь тільки буржуазії. Підготувавши грунт, домініантний уряд сказав своє слово і ухвалені закони стали неважні ще заки вони увійшли в силу.

Підтримуючи уряд Ейбергарта в усіх його заходах, що скеровані на поліпшення життя трудящих, народ Алберті далі вимагає рішучих заходів проти багатих. І говорячи про згадані нами закони, Леслі Моріс, визначний провідник прогресивного руху сказав: Пощо витрачати додаткові сили на справи, які є поза юрисдикцією провінції, пощо лайсенсувати банки, коли великі корпорації, які володіють усіми багатствами провінції, залишаються незачепленими.

Ці слова, безумовно, зовсім правильні. І Ейбергарт немов зрозумів їх, бо зараз після заборони домініантним урядом законів про контроль і лайсенсування банків, ухвалив закон про мораторію на шість місяців на всі довгі великим корпораціям. Цей крок уряду Ейбергарта вповні одобрив трудящі маси, бо довги являються великим тигарем для трудящого народу, а колектори різних компаній є постійними гістьми в хатах довжників і від них не можна обігнати. Вони дуже енергійно докучують фармерам головно після жнив, не робить різниці був урожай чи ні.

Слід сказати, що реакція вже від довгого часу працює в Алберті, щоб підорвати синіатно відносини до уряду соціального кредиту. Вона створила реакційну "Ніше ліс" і старалася привабувати до неї якнайбільше народу Алберті. Але в цьому вона не має і не може мати успіху. Народ Алберті гуртується в свої прогресивні організації, єдиється, щоб сильними силами не тільки відбити наступ реакції, але також примусяти уряд Ейбергарта ухвалити нові закони, які були б спрямовані на поліпшення життя трудящих мас. Г. Щерба.

ТАМ, ДЕ НАУКА СКЕРОВАНА НА КОРИСТЬ ЛЮДСТВА

Перечитавши повищий наголовок ви застанетеся: неже сьогодні є така країна, де наука була б скерована на те, щоб принести користь людству? У вас постануть сумніви, бо всі ми прекрасно знаємо, що в кожній капіталістичній країні наука скерована в першу чергу не на користь, а на знищення людства.

Візьмімо котрубудь капіталістичну країну і пригляньмося, в якому напрямі скерована там наука. Візьмім таку країну як Англія. Над чим працює там наука? Над винаходами знарядь знищення людського життя. Ми знаємо, що за урядування буйшого прем'єра Болдвина ухвалено було видати в найближчих п'ять роках на воєнне зброєння сім і пів мільйонів доларів. Научним способом мають бути побудовані нові машини знищення людського життя. Велику суму грошей витрачається на оплату нових винаходів смертєносних знарядь, які тримається у великій таємниці. Будуються нові танки, кулемети, гвинтівки, виробляється велика кількість бомб, гранат, прашелів, будується танки, скеровані підводні човни,

виробляється з нечуваною швидкістю отруйні газу, підшукується і колектується бактерії заразливих хвороб, які в часі війни мають бути зужиті проти народу по другому боні фронту.

За час від останньої світової війни, а головню за останніми кількома роками, наука в напрямі нищення людства зробила великий "поступ". Щоб показати це ясно ми скажемо, що коли в минулій світовій війні було відомо і уживано лише три роди отруйних газів — газ, що викликає сльози; газ, що душить і газ, що палив тіло — то тепер різних газів начисляється десятки, які мають свої спеціальні призначення ефективно нищити людей.

Набагато удосконалено всі ті засоби нищення, які було уживано в минулій світовій війні. Ці засоби доведено просто до верхка досконалості. Але крім того наука працювала в тому напрямі, щоб підшукати нові засоби, ще більш ефективні. Винайдено, наприклад, лучі, які будуть палити на певній височині аеропланів. Винайдено лучі, які, скеровані на певне тіло, скажкім вугілля, спри-

чинять страшний вибух. Винайдено багато інших винаходів, про які світ довідається аж в часі майбутньої війни і побачить засрабляючі розміри нищення людей і майна.

Ми взяли за приклад лише Англію. Але все повніше сказане відноситься до кожної капіталістичної країни. В кожній з них витрачається величезні суми народного гроша на воєнні цілі, в кожній з них видається великі гроші на нові винаходи, за поліпшення і удосконалення старих.

А фашистські країни — Італія та Німеччина? Странно подумати про те, що там всі засоби і можливості підпорядковані всецільно на услуги нищення людей тепер і в майбутньому. Там наука скерує всю свою працю виключно для воєнних цілей. Фашизм поставив своєю метою знищити людство, знищити його довогалині надбання і тому він пнється з усіх сил до здійснення своєї мети.

Не остається позаді також і імперіалістична Японія, яка хоче загарбати під свій контроль усі землі і народи на Далекому Сході. А для того, щоб змо-

добитися треба мати воєнну силу, треба мати такі смертєносні знаряддя, яких не має ніхто інший.

Ми не чуємо, щоб бодай в одній капіталістичній країні наука була скерована на поліпшення і рятівання людського життя. Коли ж і найдуться певні наукові люди, які працюють над новими винаходами в користь людства, то вони працюють серед надзвичайно важких умов, не мають майже жодної допомоги від держави, їхню працю і винаходи обезцінюють серед великих злиднів.

Отже, де є та країна, що наука скерована на користь людства? Така країна є. Вона називається Союз Радянських Соціалістичних Республік і господарями тієї країни є цілий трудящий народ — робітники, селяни та інтелектуальні працівники. Там квітне, розвивається наука в користь людства, на поліпшення його життя. Наукові люди там у великій пошані, вони мають засоби і можливість для своєї праці. Вони дістають повну і всяку допомогу від держави і своїм особистим життя вони зовсім не потребують клопотатися. Весь їхній талант скерований для научної праці.

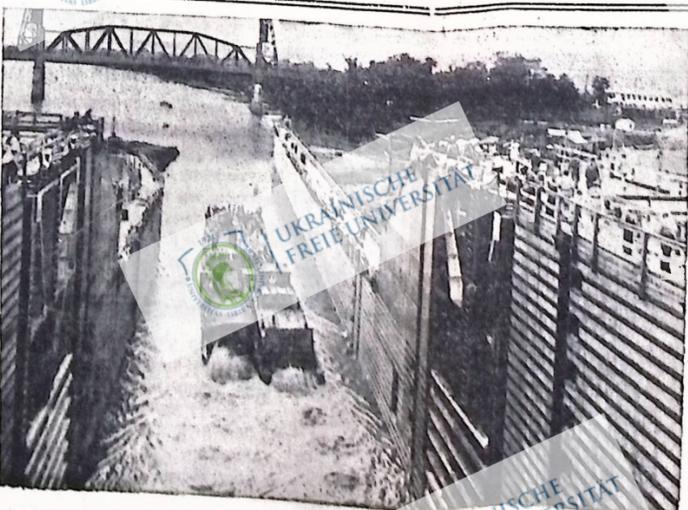
Наука в Радянському Союзі йде вперед далеко вперед. Значним буде перечислити всі ті наукові досягнення. Про них знає цілий світ. Вистачить зга-

дати про завоювання північного полюса, щоб уявити собі поступ радянської науки.

Але останніми днями радянська наука досягнула ще одної перемоги. В цьому випадку з лікарської ділянки. В тій галузі науки радянський професор Юдін, голова хірургічної клініки Скліфосовського інституту в Москві, винайшов, що кров'ю мертвих людей можна купішно лікувати хворобу, яка, на яку до сьогодні не було ліків. Батько допомоги від держави, їхню працю і винаходи обезцінюють серед великих злиднів.

Отже, де є та країна, що наука скерована на користь людства? Така країна є. Вона називається Союз Радянських Соціалістичних Республік і господарями тієї країни є цілий трудящий народ — робітники, селяни та інтелектуальні працівники. Там квітне, розвивається наука в користь людства, на поліпшення його життя. Наукові люди там у великій пошані, вони мають засоби і можливість для своєї праці. Вони дістають повну і всяку допомогу від держави і своїм особистим життя вони зовсім не потребують клопотатися. Весь їхній талант скерований для научної праці.

Наука в Радянському Союзі йде вперед далеко вперед. Значним буде перечислити всі ті наукові досягнення. Про них знає цілий світ. Вистачить зга-

На поданій знімку показано закінчення будови загати на річці Тенсел в Сполучених Штатах.

ОДЕСЬНІ КУРОРТИ В ТРЕТІЙ П'ЯТИРІЧЦІ

Одеса. — Курортна сітка міста Одеси третьої п'ятирічки має добільшитися на 1,800 нових ліжок. На курортах "Арсадія", "Хаджі-Бей", "Люстдорф", Скадовська та Кайналібенгаль мають бути збудовані 8 нових санаторій на 200 ліжок кожній.

Центральний курорт ім. Жовтневої революції в Холодній Балці збільшиться на 100 ліжок, туберкульозний санаторій — на 100. Другий курорт Люстдорф реконструюється і перетвориться в закритий курорт з власним господарством, окремим парком, набережною, дитячим пляжем.

Для амбулаторних хворих передбачається будівництво готелів, когеків тощо. Мають спорудити нові багато-фізіотерапевтичні заклади, амбулаторії. Крім того, механізують процес в різних лікувальних кабінетах — гризених, водних тощо.

У третій п'ятирічці Одеса перетвориться в один з краших і найбільших курортних міст Радянського Союзу.

Польська армія має тепер 332 тисячі чоловік, в тому числі 20,000 офіцерів.

НОВИЙ КЛОПІТ

Під повним наголовком на 35 млн. мешканців повинні знаходити в польській газеті "Век нови", яка виходить у Львові, статтю про стан збіжжя в Польщі. Як це признає "Век нови" своїм наголовком, є багато різних клопотів і клопіт браку збіжжя є новим клопотом. Було б добре коли б "Век нови" був подав бодай кілька "старих" клопотів Польщі до загальної відома.

Газета пише: "Наша збіжжева продукція в останніх часах не встигає зі зростом задоволення країни. В роках 1929-1930 після відчуження землі, зужитого на засів, на кожного мешканця припадає хлібового збіжжя (життя і пшениці) — 242 і 250 кілограмів. В останніх чотирьох роках позначається постійний спадок кількості збіжжя, припадаючого на голову мешканця. З 238 кілограмів в 1933 році ця норма зменшилася до 210 кілограмів на особу в минулому році. Поправді — 210 кілограмів на особу є ще вистарчою кількістю — але відносно скупую.

На майбутнє, оскільки збіжжева продукція не дотримає кроку зі зростом населення, скільки збіжжя, що припадає на одиницю з кожним роком в дальшому тягу буде зменшатися, а в такому разі недостача збіжжя, головню в літах неврожаю може бути поважна. Щоб запобігти цьому постійно зростаючому запотребуванню треба би вже в найближчих роках значно піднести збіжжеву продукцію.

Рахуючи по 240 кілограмів хлібного збіжжя на одиницю, як вистарчою норму, а чотири роди головного збіжжя — 350 кілограмів, зараховуючи рівночасно потрібну кількість збіжжя на засів, загальна продукція чотирьох родів збіжжя меншого утиску як і селянин, вже випили на симпатичний страйк і домагаються припинення пацифікації проти селян, припинення жажливих мордів та вбивств.

Те, що діється тепер в Польщі, це не випадковий явищем. Це є продовження жорстоких пацифікацій, які почалися ще тоді, коли постала Польща, як держава. Це є безперервна п'ятка вбивств, арештувань, заслудів, знущання і виголодження трудящого населення. Вистачить пригадати минулорічний страйк селян на Волині, коли то селяни 500 сіл застрайкували проти низьких цін на селянські продукти. Понад тисяча селян було арештовано і запаковано до тюрми.

Не маючи сили знести кривавого панування польської шляхти, селяни Польщі відкрито виступають до боротьби за свої права. Вони єдналися, щоб перемогти свого ворога. В тій боротьбі ми мусимо подати їм нашу помічну руку, щоб допомогти визволитися з рук польського фашизму.

Більший урожай збіжжя в Сполучених Штатах

Департамент агрикультури в Сполучених Штатах підраховує, що цюгорічний збір кукурудзи в цій країні буде вищою 2,658,748,000 бушлів, а збір пшениці буде 890,419,000 бушлів. Минулого року урожай кукурудзи вище 1,529,327,000 бушлів, а пшениці 628,461,000 бушлів. Перевішений збір урожаю за в'ять років від 1928 до 1932 в Сполучених Штатах вище 2,550,773,000 бушлів кукурудзи, а пшениці 628,461,000 бушлів.

Селяни страшенно виступають проти дикого режиму польської шляхти. Ненависть охоплює все ширший маси трудящого селянства. Маючи перед собою сільського ворога — пана, селяни єдналися, щоб таким способом, який є одиникий, перемогти в боротьбі.

На допомогу селянам стають робітники. В різних індустріальних містах робітники виходять на симпатичний страйк. Робітники в корінній Польщі — у Варшаві, Кельцах, Лодзі і інших містах, які займають не

НАСЛІДКИ ПОСУХИ

(Наш кореспондент, т. Дж. Безпалко, відвідав минулого тижня Вейборн, Саск. і описує про наслідки посухи в тому місті.)

"Коли в скорому часі не буде дощу, ми не будемо мати води до п'яти", — сказав нам один з старших мешканців у Вейборні, Саск., в розмові про посуху, коли ми прибули туди, щоб розвідати про розміри посухи. День був гарячий, один з тих, коли земля так пеклася, що і вона ставала гаряча. Ми обійшли головні вулиці міста, щоб побачити наслідки посухи на це місто, яке свого часу було вхідною брамою до заходу на Су лінії.

Маючи досить часу, ми прислухалися до розмов людей на вулицях, стрічалися з людьми, які мали сугестії й опії як можна відвернути посуху і мали довшу розмову з членами ексекютиви Ліберального товариства молоді. Вони познайомили нас з деталями у зв'язку з будовою загати на ріці Сурис для постачання води для міста. Цей проект можна збудувати за \$100,000. "Цей проект провірили інженери і вони знають скільки кубічних фітів землі

мерів, обмежили свою активність до продажі декілька частин до рілничої машинерії для обробки сомер фалов. Одна з цих великих компаній рілничої машинерії Інтернешонал Гарвестер Ко. рішила закрити свій величезний будинок у Вейборні на 1-го вересня. Будинок цей побудовано 1923 року з коштом біля \$250,000. В наслід-

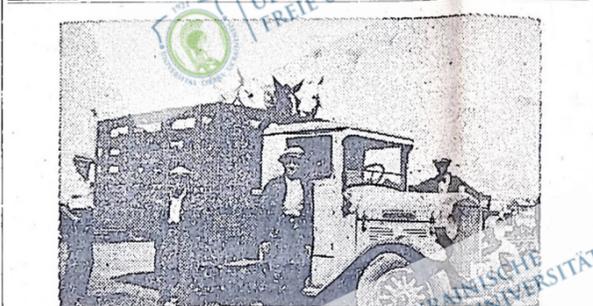

Елеватори у Вейборн, Саск. Цього року вони стоять майже бездіяльні. Посуха знищила засів до тла і фермери не мають, що привозити. Цю знімку зняв для "Фарм. Життя" т. Дж. Безпалко.

міста, ми попрямували до елеватору для умови хворих, який є один з найбільших в Західній Канаді. Один з 250 робітників, що працює в тому госпіталі поінформував нас, що госпіталь був переповнений умовами хворими і що велике число чекає на місце — так багато є тепер умови хворих.

На вулицях фермери дискутували про іригаційні проекти для відвернення посухи, заявляючи, що як уряд не підприємне негайної акції, їхні ферми перетворяться в пустині. Коли ми звернули до помли (кришні), щоб ще раз напитися води, один з жителів того дистрикту, заявив, закінчуючи дискусію на вулиці: "Це чекання на дощ є дуже поганною пропозицією. Іригаційні проекти є однією гарантією для відновлення врожайності землі".

Дж. П. Безпалко.

Ці коні забирають з Гріффін, Саск. до Квебеку. Використовуючи те положення, що фермери не мають, паші, місва магнати зі складної Канади забирають ці коні від фермерів по дуже дешевій ціні. Цю знімку для "ФЖ" зняв т. Дж. Безпалко.

треба буде вибрати і скільки це все буде коштувати. Проект одобрив міська рада у Вейборні і тепер він є в руках делегації, яка має предложити його федеральному міністрові рілництва Дж. Г. Г'арднерові з домаганням, щоб домінальний уряд висигнував потрібну суму грошей на розпочаття роботи", — сказав нам молодий енергійний президент Ліберального товариства молоді.

В цю пору року, в роках коли були добрі врожаї, місцеві елеватори були в повному русі, забираючи збіжжя від комбайнів і модетілок. Але цього року вони стоять бездіяльні. Ходять тільки бальачки, які може на весні вони будуть мати дещо робити, доставляючи фермерам насіння. Компанія рілничої машинерії, які видобли мільйони доларів з фар-

док цього буде віддалено певне число робітників, від парці \$3,000 місячної заробітної плати, яку побірали робітники, що працюють в тому будинку, витрачували в місцевих крамничнях, підуть деінде.

Не краще маєється і ситуація на місцевій залізничній ярді в останніх кількох роках, в наслідок посухи, Сп'яар зменшив число робітників з 170 до 37. Нім настане зима, ще більше робітників будуть віддалені від праці. На залізничній ярді стояли довгі лінії порожніх вагонів. В деяких з них "мешкали" переїжджаючі безробітні.

Місцевий млин "Су Лайн Милл", який працював день і ніч в роках, коли були добрі врожаї, працює тепер тільки частинно, бо немає пшениці, щоб молоти муку. Продовжуючи свої оглядини

міста, ми попрямували до елеватору для умови хворих, який є один з найбільших в Західній Канаді. Один з 250 робітників, що працює в тому госпіталі поінформував нас, що госпіталь був переповнений умовами хворими і що велике число чекає на місце — так багато є тепер умови хворих.

На вулицях фермери дискутували про іригаційні проекти для відвернення посухи, заявляючи, що як уряд не підприємне негайної акції, їхні ферми перетворяться в пустині. Коли ми звернули до помли (кришні), щоб ще раз напитися води, один з жителів того дистрикту, заявив, закінчуючи дискусію на вулиці: "Це чекання на дощ є дуже поганною пропозицією. Іригаційні проекти є однією гарантією для відновлення врожайності землі".

Дж. П. Безпалко.

ФАШИСТСЬКА ПІЛЮТИНА СТИНАЄ ГОЛОВИ

В Берліні відрубано минулого тижня голови трьом особам, яких фашистський суд засудив на кару смерті. Ними є брати Едих і Герман Джон, засуджені за продаж мілітарних секретів, і Вільгельм Фірл, засуджений за діяльність в користь Комунізму, як це говорить остракнення.

ВРОДИЛА ВЖЕ 20 ДІТЕЙ

Мрс. В. Кларк, яка живе на фермі в Ловні Рак, Саск., вродила 8 серпня 20-ту дитину. Всі 20 дітей живуть на фермі і є здорові. 9 з них ходять до школи.

СТАРИЙ БАЙНДЕР

Фармер Д. Дж. Голдман в Донкертоп, Айова, США, має 7-футовий байндер, який він вже живав через 41 рік. Кожного року він косив ним від 30 до 60 акрів збіжжя.

Панська Подарка До Конституції

Один з найвидатніших синів українського народу, письменник Іван Франко заставував буржуазну конституцію за її фальш, обман. Спід його гострого пера вийшла сатира на буржуазну конституцію під назвою "Свинська конституція".

"Перед законами всі ми рівні, — чи пан, чи хлоп, ну, та й конституцію, спасибі їй маємо... Але що робить хлоп? Хлоп устає з доброї волі ранораненько, бере курку або півкопи яєць і йде до того самого отамана, — тепер він називається "пан ржонца" — кладе перед ним свій дарунок і просить його "клішні ваченці", щоб попросив йому вийти робити манцину на панському лані. А коли прийде без подарунку, то "пан ржонца" дасть йому в політику і полишить йому ласкаву свободу... умирати з голоду".

З того часу минули десятиріччя й у ланській Польщі ставище хлону ще погіршало, бо це більше прибутків тепер дістають банкіри, промисловці, поміщики. За офіціальними відомостями в Польщі зареєстровано безробітних 500 тис. чол. А на ці таких є коло 4 мільйонів. За даними польської "Супільної політики" заробітків упали в Польщі з 8 мільярдів золотих у 1929 р. до 3.9 мільярдів у 1933 р., а про дальше зменшення це офіціальна статистика стидается й казати.

Однак, світло на це кидають інші цифри: з 1931 по 1933 р. у Польщі кількість мертворождалих зросла на 100 тисяч. Смертність немовлят з січня 1934 по вересень того ж року зросла з 12.8 до 14.3 на тисячу. Але пан і хлоп перед польським законом рівні.

Свого часу Іван Франко показував, що ставлення до свині у буржуазній країні краще, ніж до трудящого.

"...Якось селянин віз на ярмарок свиню, прив'язавши до воза. Привіз її до Тернополя, його перестрів панчик:

- Слухай, хлопе!
- Що ти везеш на возі?
- Свиню, проше ласки пана, — покійно відповів господар.
- Та я й сам бачу, що не свиня, але як ти везеш її? Та! — Убити 100 тисяч немовлят, чи не бачиш, що бідній худобині від посторонка геть попухли ноги. А ти... не знаєш, що не вільно так мучити бідну скотину?

Панський наблизився до свині і своїм ножем розтяв на ній посторонок так шпарко, що з поспіху покалічив свинячі ноги.

— Марш на поліцію! Мусимо тебе покарати як слід".

Врятував селянина од побиття в поліції хабар, до якого такі ласі панічі.

Іншим разом цей же селянин бачив, як попри того постеруноквого, який мало його в поліцію не забрав за зв'язану свиню, що її "не вільно мучити" — жандарм вів двох завантажених, виснажених селянин поспішив, щоб побачити, що буде жандармові за те, що мучить закованих людей.

"Але... на превелике диво, нічогосінько подібного не сталося. Два сковані чоловіки та жандарм спокійнісінько перейшли через рогачку і пройшли попри сердитого пана. А сердитий пан не то, щоб гостро накинувся на жандарма, але де там! Устав і поклонився йому змененько".

Назвав тоді Іван Франко таку конституцію, що при ній за свиней дбають більше, ніж за людей, свинською конституцією.

Він не знав, що в 1935 році польський міністр Міхаловський повідомить у сенаті, що в панській Польщі 120 тис. чоловік взято у кайдани як ярмарок злочинців. Крім того, 20 тис. засуджених було випущено з в'язниці, бо не було місця де сидіти.

Але в панській Польщі пан і хлоп рівні перед законом.

День-у-день приходять відомості про розстріли страйкарів, про те, що сотнями революційних робітників і селян польські пани відправляють у Березу-Картузку. — катівню, яку польський уряд побудував на гітарівській взірєч.

Та разом з тим польський уряд подає зразок витонченої гуманності. Ви лише послухайте.

"Влада звернула увагу, що при продажі риби купці часто ріжуть живу рибу, а кухарі заскрібують луску з риби. Це противиться не лише найпримітивішому почуттю гуманності, але й законові про охорону звірят, тому незабаром появиться урядова постава, за якою тим, хто буде різати рибу або заскрібувати луску з живої риби, загрожує суворая кара".

"Діло", 8 червня, 1937 р.). ... Убити 100 тисяч немовлят, чи не бачиш, що бідній худобині від посторонка геть попухли ноги. А ти... не знаєш, що не вільно так мучити бідну скотину? Панський наблизився до свині і своїм ножем розтяв на ній посторонок так шпарко, що з поспіху покалічив свинячі ноги.

— Марш на поліцію! Мусимо тебе покарати як слід".

В ПІВНІЧНОМУ ПОРТІ КАНАДИ НЕМАЄ ПШЕНИЦІ

Чорчил, Ман. — Наладований збіжжжм пароплав "С. С. Рейгворт", який забрав 284,000 бушлів пшениці на замовлення, майже випорожнив державні термінальні елеватори. Звідомлення говорять, що в порті пішлося менше як 18,000 бушлів всього збіжжя. Говорять про це капітан Дж. Грейне сказав, що він не може зрозуміти чому фермери Манітоби і Саскчевану не посилають свого збіжжя до цього порту, коли перевіз коштує дешевше.

ЗВІДКИ КАНАДА ІМПОРТУЄ ГУМУ

За червень цього року до Канади ввезено 8,488,643 фунтів сирової гуми вартості \$1,812,491. Цю гуму привезено з таких країн: з Малайського півострову — 5,854,819 фунтів; з Сполучених Штатів — 1,057,684 фунтів; з Данської Східної Індії — 89,520 фунтів і з Великої Британії — 10,460 фунтів.

Два канадські амбуленси, зараз на морі, в дорозі до Іспанії, сфотографовані як вони стояли в Нью-Йоркській пристані, чекаючи перенесення їх на корабель. Томас Симе, в кілька хвилин перед висадженням їх на корабель сказав: "Ми, Рона, Гимеадарб, Менард і я — доглядатимемо ці амбуленси як своїх любимо диточкам. Ми знаємо, що вони є плодом жертв тисяч канадців, які жертвували своїм життям і центи, коли комуністична партія видала заклики. Ми гордимся тим, що якраз нас вибрано допомогати цим амбуленси з Мекензі-Паніно батальйону і Іспанському народові".

ПОЛЬСЬКІ КАТИ ПРОЛИВАЮТЬ КРОВ СЕЛЯН ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

В останньому числі "Фарм. Життя" була поміщена новинка про те, що в цілій Польщі ширяться страйки селян проти диктаторської системи. Страйки ці, які доносять щоденна преса, прибрали масового характеру, в різних місцевостях прийшло до кривавих сутичок між селянами і поліцією, в наслідок чого вже є вбитих кілька десятків селян та багато ранених. Далеко неточні звідомлення виказують, що по день 25 серпня було вбитих 49 селян.

Особливо кривава боротьба ведеться між селянами а поліцією на землях Західної України. В одному тільки селі Маніно, недалеко Ярослава, вбито 11 селян, а ранено понад 20. В бучачському повіті в часі страйкових заворушень, які спричинила поліція, було вбито найбільше лише для двох селян, а 22 було легко і тяжко ранених.

По цілій країні панує страшний терор. Уряд вислав на села великі загони поліції, яка вбиває селян кулями з гвинтівок і проколює їх багнетами. В слід за тим йдуть жорстокі пацифікації, побої, мордування, арештування і засуди на роки тюрми.

Селяни страшенно виступають проти дикого режиму польської шляхти. Ненависть охоплює все ширший маси трудящого селянства. Маючи перед собою сільського ворога — пана, селяни єдналися, щоб таким способом, який є одиникий, перемогти в боротьбі.

На допомогу селянам стають робітники. В різних індустріальних містах робітники виходять на симпатичний страйк. Робітники в корінній Польщі — у Варшаві, Кельцах, Лодзі і інших містах, які займають не

БІЛЬШИЙ УРОЖАЙ ЗБІЖЖЯ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ

Департамент агрикультури в Сполучених Штатах підраховує, що цюгорічний збір кукурудзи в цій країні буде вищою 2,658,748,000 бушлів, а збір пшениці буде 890,419,000 бушлів. Минулого року урожай кукурудзи вище 1,529,327,000 бушлів, а пшениці 628,461,000 бушлів. Перевішений збір урожаю за в'ять років від 1928 до 1932 в Сполучених Штатах вище 2,550,773,000 бушлів кукурудзи, а пшениці 628,461,000 бушлів.

